

[Ebba Strange.]

tion, der finder sted over for forsømmelser i forbindelse med børnefødsler og i forbindelse med børns sygdom, så skal vi på grund af det traditionelle kønsrollemønster have nogle mænd til at deltage i dette, for det vil være medvirkende til at fjerne diskriminationen.

Jeg er enig med den ordfører, der sagde, at nogle af de fædre, der vælger at benytte sig af tilbuddet, i starten vil blive omfattet af den diskrimination. De vil måske også blive udsat for hånende bemærkninger og en anden holdning fra deres arbejdskammeraters side, men vi skal jo i gang, vi skal gøre et eller andet, hvis vi vil være med til at fremme denne udvikling.

Jeg er selvfølgelig spændt på, hvor længe socialministeren har tænkt sig børnekommissionen skal arbejde, for jeg synes, problemerne trænger sig på, ikke bare disse, men også andre problemer, som børnekommissionen arbejder med. Det kan socialministeren vel ikke svare på i dag, men jeg håber, at vi i hvert fald på et tidspunkt kan få lidt mere at vide om, hvor langt man egentlig er, hvad man arbejder med, og hvor længe man har tænkt sig den kommission skal sidde og arbejde. Fru Tove Jørgensen har jo ret i, at når vi nedsætter en kommission, sker der ikke noget, så længe den sidder, og da jeg synes, mange af disse problemer trænger til at blive løst, håber jeg, at den ikke skal sidde alt for længe.

Flere ordførere og også socialministeren har nævnt, at vi går langt ind i nogle aftale- og arbejdsmarkedsforhold. Både socialministeren og jeg var med på kvindekonferencen i Mexico, som FN afholdt for et par år siden. Jeg husker vores diskussion dér, hvor vi ikke fra Danmarks side kunne stemme for et resolutionsforslag, der gik ud på, at kvinder ikke måtte afskediges, når de var gravide, eller når de havde barselorlov. Danmark kunne ikke stemme for det, fordi det gik imod det aftalestof, der var på arbejdsmarkedet.

Jeg kan da godt forstå socialdemokratiets bekymring over at vedtage love herinde, der går imod arbejdsmarkedsaftaler, men det har de jo dog ikke altid så store betænkeligheder ved, men nu har man det altså på dette område. Når vi netop har ønsket at fremsætte forslaget her i tinget, er det ikke, fordi vi ikke ved, der ligger aftalestof bagved, men fordi vi mener, at når vi herinde laver en lovgivning, må man rette sig efter den ude på arbejdsmarkedet.

Fru Inge Fischer Møller var også meget positiv og nævnede, at forslaget nærmest var identisk med et forslag, socialdemokratiet selv havde fremsat, og det kan jeg da kun være glad for, jeg kan kun takke for tilslutningen, for det betyder vel, at vi kan komme rimelig hurtigt igennem. Det er også vigtigt at få nogle flere diskussioner om det økonomiske, så man undgår dette med at regne en bruttoudgift ud uden at være meget opmærksom på, hvad vi sparer i den anden ende. Hr. Tyroll siger, at han ikke er enig med os i, at vi kan spare daginstitutionspladser som følge af det, vi her foreslår, fordi han ikke mener, at vuggestuebørn indtil 9 måneder skal afvises. Det mener jeg sådan set heller ikke, men jeg kender så meget til familier med småbørn, at jeg ved, at når det drejer sig om børn under 6 måneder, vil de allerfleste familier helst beholde dem hjemme, i virkeligheden kommer de fleste af de børn, der er på vuggestuerne, fordi de er tvunget til det, fordi vi har den meget korte efterfødselsorlov på 6 uger.

Så har man også spurgt mig, hvorfor vi slet ikke beskæftiger os med tiden før fødslen, altså graviditetsperioden. Dertil kan jeg sige, at forslaget udelukkende tager sigte på tiden efter fødslen, vi har ikke tænkt os, at de regler, der gælder for tiden før fødslen, skal forringes, men vi vil have garanti for, at man efter fødslen har ret til disse ting.

Lampen lyser, så jeg kan ikke nå at tage stilling til alle de problemer, der er rejst, jeg skal kun lige sige én ting om de enlige mødre, som også nogle har været inde på. Hvis vi kan nå til, at alle kvinder får 6 måneder, synes jeg, vi er nået temmelig langt. Jeg har også kendskab til den side af livet og ved, at kvinder i mange tilfælde egentlig gerne vil ud og have noget at bestille, hvis de har gået alene sammen med et spædbarn i 6 måneder, så jeg synes ikke, de enlige kvinder er blevet forbigået i dette forslag.

Fru Tove Jørgensens bemærkning om, at det kun eller hovedsagelig løser de gifte kvinders problemer, kan jeg simpelt hen ikke forstå; bl. a. har vi ikke skrevet et ord om, at fædre og mødre skal være gift med hinanden.

Jeg takker som sagt for den venlige modtagelse, lovforslaget har fået, og jeg håber, vi kan arbejde videre med det.

Erlendsson (FP):

Disse mange interessante indlæg sætter naturligtvis tanker i gang. Nu står der ganske vist